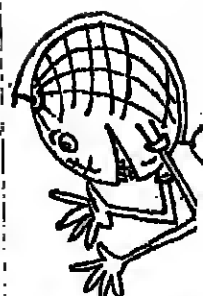

בעיר העולם מרבי על הדרום הנכס הערבי
בי והאירופאים רועדים קצת מקור קצת ס"ס
סחר, ממשיכים עובדי הנכס בנטיביות ה-
מסורץ הפרטי בחיים רגילים.

למה סכאס

גילוח בבקשה. גבירתי? — בן מקדם את מני לקוחותיו
הספר ויון בומפ, שהחלים להגדיל את מחזורו על ידי הכי
נסת שידוח. חרש — גילוח רגלי גבירתי, כל רגל בטוהר
דולר אחד.
לקוחות לא חסרות. אלא שאגרות הספרים בעיר קר
למפוס (אחרי) שם מתגורר הספר החדש, עומת
לשים קץ לעסק החדש. לפי החקנות מותר לספר מדומס
למסל. בשער הראש, הפנים והצוואר בלבד.

נקיקיות

לבו

ביום הבנייה היה הציד
בעיר ביום החגיגי נפוץ. עי
חיוס יש העוסקים בשפורם
זה במקומות אחרים באוני
לית.
אלא שפוטננט מודרניים
לא ממאית חזקים ארנבות
ישטנים לעיניהם. לחיפן
לוקחים את חם לאטליו.
בפרט אם הם אוחז נקני
קיות כמו "בונס" ש-
הצלום.

סחורה כגומה

האנגלים הם, בידוע, עם של אנשים ישרים נל-
חוציא, אולי, כמה שרי ממשלתם, ועל כן נשלח
מפקח מכון-החקקים לבדוק את חצגת המחזה ה-
מוסיקאלי, "מעילי הפז'מח" המוצג בבירמינגהאם.
היה עליו לבדוק האם שלוש הנערות הקוסצות
עיומות לתוך חבויכה שעל הבימה הן אכן שלוש
חשקניות שביצעו הפקיד זה בחצגת המקורית
בלונדון.
האמרנו נקנס בסך 5 לירות שטרלינג, כאשר
התברר שאין אלה אותן נערות, משום שבמודעות
נרשם, "בחשתתמות הצוות המקורי כולו".

אין לדבר עם שומרים

בבלסאן באשם אדם בגרימת נזק גומי. לשומר, זמאיש.
אחר נ"חט בורק, דהן שומר. בידה.
הנאשם טען שלא זימה לו דרך. אחרת. להגיד לשומר
שה הדרך של קידמה השוטט קיבל את חטיעו והנאש
שם שוחרר. בבית-המשפט התגבר השנאשם הוא אילט
חרש.

כתיחה עצמית

שיני הוא כלב רגיל ביותר אין לו אינו יחסי
שום כלב בכל זאת יש בו משהו חיתוך מאד. — הוא
יודע לפחוח במו שיני. את קופסאות המזון לכבבים.
בעלי אינו יודע כיצד למד מיני. לפחוח בעיניו את
קופסאות כאשר תביא לו מזון בקופסת שימורים יבא
לזרוע במסבך פוחח. תבא את הקופסת פוחח ל-
מסבך כאשר העי. מאן אינו יודע על לפוחח.

הנשק הסודי של הצבא השוודי

זה עתה חוכם. לשוטטו של הצבא השוודי. מה
קן חיש כלי למקור. בעיה לחיפה שגוררה. השעה
המדענית. מוצגת בבית-המוזי. וילי. המחקר של
לחשומה לב חיל-החסימה של אח"ל.

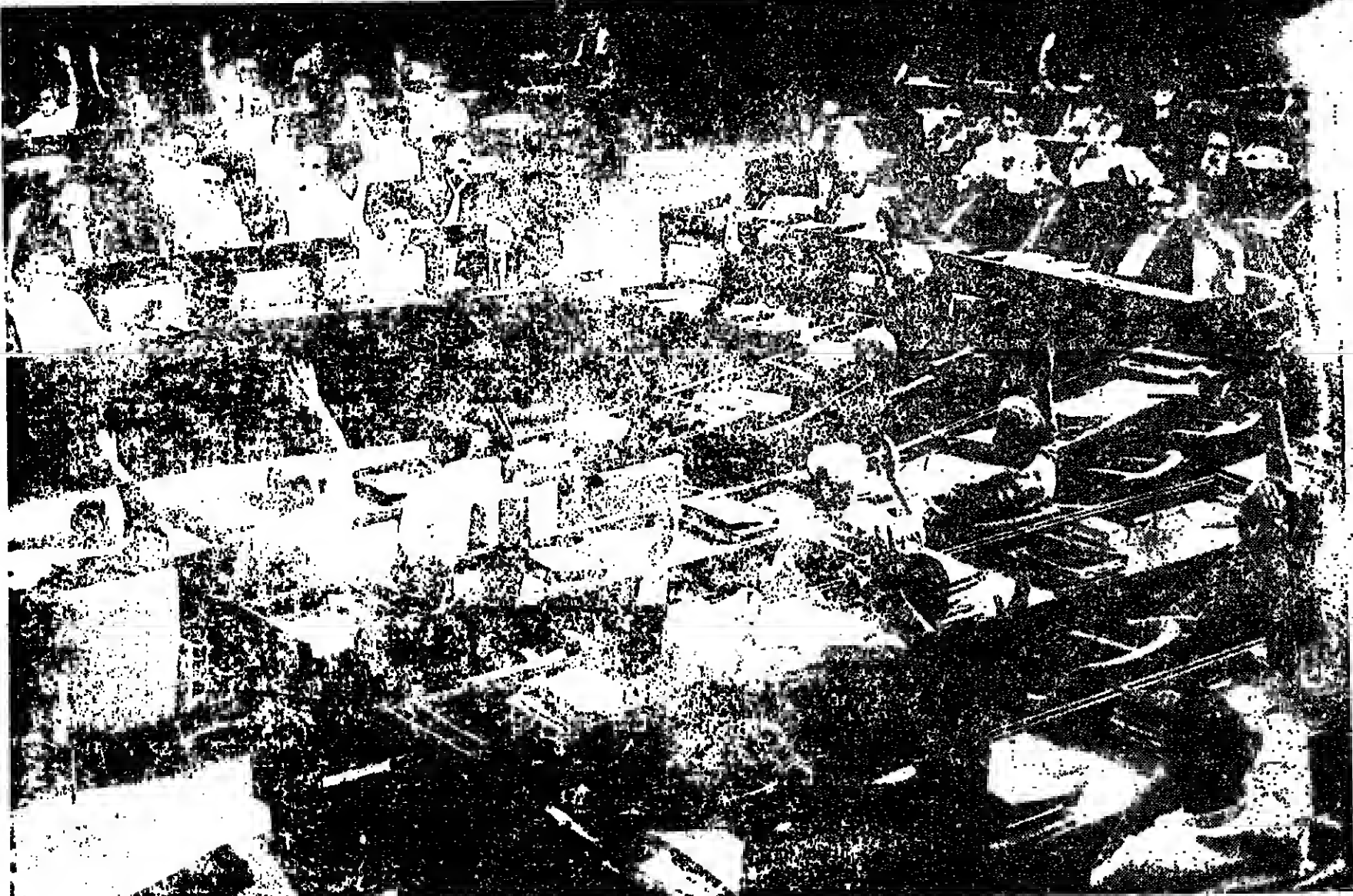
חולצות

פאדא מן אל עאל

מלחמת יום- הכיפורים

A high-contrast, black and white photograph of a man with a beard and glasses, looking down at a document or book he is holding. The image is heavily textured with noise, giving it a grainy, almost abstract appearance.

פגעים האומות

בנאומו בכנסת, בדיון המדיני, פתח בגין את מערכת הבחירות של ה"ליכוד". נאום זה מתפרסם במלואו במרבית העיתונים, במסגרת ההסברה לבחירות של גח"ל. י. חזן, שהתכוון להשתתף באותה ישיבה מטעם סיעת המערך, הכין את נאומו מראש, אולם לאחר ששמע את בגין גזז את נאמו המוכן ויצא להשיב מלחמה שורה. החלטתו להביא את דבריו, כולל קריאות הביניים, שיש בהם כדי להמחיש על מה נטוש הוויכוח במערכת הבחירות הממשלתית ובאה.

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה,

חשבותי להשתתף, לאחר חודש-תחל של ראש הממשלה, בוויכוח על הבעיות הקשות בהסכמה להפסקת האש, סיכוייה וסיכוריה. אבל לאחר נאומי של חברי הכנסת בגין, אני חושב את חשבותי בוויכוח זה לחסרת כל עניין. מספיק אם אומר שאני תומך בעמדתו ובגישתה של ראש-הממשלה לבעיות הקשות בהסכמה זו.

לשתוק לאחר דבריו של חברי הכנסת בגין — זאת אומרת לחורזות בכך שהוא צודק. אני חושב שאחד הדברים החשובים ביותר שקרו לנו בכנסת בשנים האחרונות, היה נאומי של חברי-הכנסת בגין חיום. הנאום היה חמור, חמור מאוד.

יגאל הורביץ: הנאום היה רציני... במקומות הציוני האחרון בערב שלוש: ראש הממשלה, חברי-הכנסת בגין ואנוכי. בחתולת דברי אפרתי או: יש רק דבר אחד ומאוד אותי ואת חברי-הכנסת בגין — זו אהבה לעם ישראל ורצונו לעתיד. זה הרבה מאוד. אבל חזק מזה — תכול קוטבי בכל התחומים. אני מעל לא הרגשתי את החום התכריתית, הפוליטית ה"מסורתית" המעוררת בינינו, כמו חילום וזיכרון ות' לאחר שהתחיימה המלחמה. חמלתי לא נסתיימה.

בגין: לא אסתייג ואח' יורע זאת ותוא חייב לזכור את — שאנו יכולים לניס את צאוננו עם, ולא תהיה מלחמה דווקא כיון שגייסנו אותם והאויב

מים הגיעה ידיעה מריאה, ואלוף סיקור ה"רדום אמר, מי יודע, אולי צריך להסתייג את השתתף.

הייתי י. נפון: אני מבקש לא לצטט שום דבר שהיה בוערת חזן וכסחון ככל צורה שהיא.

חזן: שמענו, התרשענו, שהסכמה לא חל"ס, והיא קיימת היום בסי שותתה קיימת אחרת. הסקת האש היא שבדירות מאור. היא יכולה יום יום להישיב, ויום יום אנו צמודים לתירוש הקרבות.

חבר-הכנסת בגין קם כאן ומאשים את הממשלה וזאת בבל מה שקרה, כלי לחקר, בלי לבדוק עד תסוף, בלי לדעת הכל, לדעתו הוא איך מורד במה שהוא יודע, איך עומדים — וחבר-הכנסת בגין יודע זאת בדיוק כמוני — לפני בעיית חמרה כחור, בעיית חנוכה — לעצם חיסוריה אשר בכנסת לקיים את בסיסנו. נגד, שאני בשום שנהגבר עלי, אם לא גיע לויכוח בזה כמו הוויכוח שאתה, חבר-הכנסת, לוחץ התחלת בו חיום.

אני עם קטן שנים חצי מיליון יורדים בין עמי ערב גורלים. אנו בונים את קיומנו ואת כספוננו על צבא מדי קטן, צבאנו הוא צבא חם, צבא מילואים. צבאותיהם הם צב"א את מדינות קבועים, יתר משני הצדדים, קרוב למיליון חיילים קבועים. הם אינם צורכים ל"תחזית בדי להתבונן מלחמה. הם אינם צריכים לעשות תנועות המוכיחות שהם מתכווים כיום למלחמה. הם מרובים, חיו מרובים, גנים יד תעלת סואץ. כל אותה עוצמה שעברה את תעלת וזאת מרובות עלי-התעלה; טנקים לאלפיהם, חי"ר לרבבותיה, תותחים לאלפיהם — הכל עמו יום יום מוכן, וכך גם בסוריה ואנחנו צריכים לשמור על כספוננו. ואחרי ידע בריוק כמוני, שחשונה כבד שצדנו בסני בעית כזאת, ורתגיסנו, חידדנו את או היו יותר בדוקות מאשר חשענו, חידדנו מרצה מלחמה, ומי יודע שמה איתנו גגול סובייטי שמר לאור מלחמה ששת חלמים, אבל במלחמה הבאה שלוש חלמים הראשונים יהיו שלנו" — שמה הוא ממארגני המלחמה הזאת?

חזן: לא אסתייג ואח' יורע זאת ותוא חייב לזכור את — שאנו יכולים לניס את צאוננו עם, ולא תהיה מלחמה דווקא כיון שגייסנו אותם והאויב

יגאל הורביץ: לו זה היה לחזק. חזן: אני יודע מי לתקוע, הקטובלי ש' שוט דם ומי האשלים חתונות המהגונים.

חזן: אני יודע מי לתקוע, הקטובלי ש' שוט דם ומי האשלים חתונות המהגונים.

יודע זאת, אנו גייס את צבאנו סממים ולא היה מלחמה כיון שגייסנו אותם, כי האויב מתחבא לאותו יום שלא גייס ואז חסדך המלחמה, צריך לבדוק אם זה אפשרי ו אולי צריך לחזק לאסכולה תרשה לחלוטין של הנגד על המדינה ו אולי זה מתיב איתנו לכור מחדש את כל התורה והמסורת שלנו ו אולי זו אינה בעיה של חזק, רק בעיה של ביקור יסודית כוחה, איך יבולה מדינה כזאת להגן על עצמה, כאשר היא בונה את עקר קיומה על צבא סדיר קטן, ואח כל בטחונה על גיוס מורד של מילואים ו זו בעיה הרבה יותר רצינית מאשר בדיקת המולדלים, והיו בודאי מתורלים. ויש לחקור אותם, לחזק לשדרשם של ה"בדים ולחזק את כל המסקנות מכך.

אולם חבר-הכנסת בגין יורע בדיק כמוני, שהוכרו בעוד מעד על מצב כנונות ג' חברי הכנסת בגין יודע בדיוק כמוני, שלמני שטרצה המלחמה ממשר הטנקים על זרמה הוככל יתר מאשר כי שנים.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי. חזן: לא הסכמתי.

מאת ראובן מרוז

[illegible][illegible]

במעדיב מ' 2/11 מונה טחי סלד אחת
לאחת את האשליות שהתגמסו עם מרוץ המל-

קדוה לא מבעה את תמימה מיצרי בארץ-העולם
גדולי צדי המעשים כשנשך המלחמה. וכן
הרומה התנהגוהו להחיות השחרות חתונה
שעה של מלחמה; והישרים כנגדו ובשחרות
א-ישי, שגורשו כביכול מלחמה לא בשחרות
בשחרותם... פגנה... וחתה לחיות הרומה לבט-
חן וזל בשחרותם...

ואולי גרשוש שוק במוצאי 1/11 ספי
די ביי, התעוררם עשרים מאות ואלה במעט
חזרו לעזרתו, כשכל שאלה חזרו, ולא במעט
טיח כל עזר ולקח באומץ את התחב בים
צומח אין מקומו לשלום ואלה לכיניו בים
אין ויחשב יאבד ויעירם האלמתי אין בתו
אלץ בעם עזב כל שדורכ קרה גם אצל
אירוע, שנתמזו עזב בוח כשפע אצל
כעשר מאות כשבים, שנתמזו עזב בוח
הכר' שנתמזו עזב אבן: עזרתו בים אין
סירה אלץ לוחם בצוואה. וזו תהליך וזם
חורש חורש

[illegible]

כן, וראים אג"י כי מיטב פרשנו
סקו באמריקאם ברוזשים האת
שאים שניחאיים, בספר-החל
ת שלטשניחאיים, בארץ הצבי"ה
דשות על ארבעי חתולת, בפרט

שנגלו לו כעקבות ריחו כזו על הצלותו.
המקריב שישראל אינם שווים, "שרי-
סל חורבן כמו השוררים. יזו על ארזות
עורר וראי בתאריך 9/11, מתל שינוי מותו
בנקודת המבט של המסעדות הצרפתיות על יסוד
ההסתמכות וההסתמכות על ימי הלחמה הארוגים.
הנחותה העצומה ערכי בביתו האדום, אנדא,
היה הילי הלום תכין "מנוח", מבחינה לא במעם
נדרד המחשבת הריאת ונעשה לכני
עצמדים האבים. יסוד ארזות יתרה אסתר
האנין למדארי בן הרא נתון ללחז מתמיד
שאלו. ועמיתו ארזות מחקת חרשת
וד הבסות לא רק לחלם את הילי הישראלי
מקרב החללה אלא להחשיר כמכשיר שחרור

המצרים מתחבטים לאט לאט מאשליהם, אבל מורחנינו, אשר אין מדידת חסות ביניהם ובין כספי המצרים, מדגדגים מעמידתם על דיוני הרבדים כי חילוקי הדעות בעולם נובעים משגיבים כמבינים ימיהם ו'ושהחור' ו'דבר' הכשרות של השלישית העברית

הכרזה נועדו לרמן את מדיניות המכס יצאוהו לקראת ביצועה של פטריס לה' כספיים שפרסום הליכה לשלוחות שלום ו'ספוט' נועדו אימות, לדברי המרשנים, ליי' השורות ולרמן את אלגוריתם, לוב' יח ו'עיקר'

כלום גם אחרי המלחמה תזאח לא למדו
ד כשם שלא שכחו דבר, כלום לא תכ-
ו שעל אף חילוקי דעות ויריבות בין שני
י הבעתי נתלצה עיראק להגנה על סוריה
תחא אח מכתר בגוריה להצלתו גם להבא
יכו חילוקי הדעות הלגיטימיים לשרור

למה, הריסבתם נעוצה בישראל, ותינתן
מקומה את הסכסוך. המשך קיומה הוא תה-
ייתא מדת העוול. נעשיתם לשלשונות, והמשך
מכירת הנושמות והנפשות במדינתו ורבה-
מרכותה של ישראל במדינתו את הסכסוך -
והוא הסכסוך המדיני של הערבים. והנה
המטען המדיני: במדינות הערבים שאינן יתו-
אגרי, מגיש הרבני, לבסוף, הסבר על ה-
התמדת הסכסוך, עקשותו, נעוצותו וכו':
ביני עמדות הערבים המושגות מן התנאים
ההם הם תנאים.

כך, הערבי המסורה לחסל את ישראל איננה נובעת מחוקפנות או דוגמיות המצויות באוסף חרדי אלא מנבואת הערבים והצרות האמיתיות אותן. אין היא נובעת משכסיו חז"נים אלא מאדיאולוגיית שישראלים יבולטת בגנונתה או לולול כה אך אין בכך כלל כדי לגלות ככות חששנות וביכולת השכנוע שלה לעם הערבים.

באידאולוגיה זאת מוצגת תמונת ישראל
עול הגדול ביותר שנשענה ימי-ספי-
רית על הכוח והקנני על פימול קימוס
יונה ישראלי ישראל גם מתארת כמפועל
קורי להשגת הערכים את ברולתם ואם מלוי
תלחידים תלחידים תלחידים תלחידים
לציר מרכזי כלומות הערכים הערכים
גלים בעיקר הערכים כספרות מתחנה לוי
ישימם את השגת שאר תלחידים תלחידים
ילו היא מטרות למרות רחוק.

„מדבקחות כרעיון האיחוד אין לוטקס נ
אכן יממשו אותו, אך השכיחות בה הם
לים אותו מלמד כי הוא חשוב להם. יש
ל מבחרת את העולם הערבי ותיא המס
לאיחוד בין מורח למשרד ממשל

שאננות במעונות

בן שבין שיראים מהחטששנותו והדרך לבולמ
דא ע"י כן שחעלם...

אין מאמרנו זח בא לערער את אימון ה'

בדאח לרצונות ולמאווים של עצמם שבחורו
מ' יושבים. ככונתנו היה רק להחמיש את
הולקיה והעוה תלביטימים שביניהם ולהחיש
קיימות אסכולות שונות בבית מדרש מדרש
האנטיכריסטית העברית ב— י"ש, נ"ו
"ס" כמו שיש, "יונים" גם כן, אנשי המדע
ומדענים.

[illegible]

וְהָיָה אִם מֵרַחֲקָא יִשְׁכְּחוּן לֹאמְרוֹתָא דְּבִישׁוּל
וְיָמֵי יִסְרָב אוֹ רִחֶיק אֱלֵי תַּסְלוּתָא וְזֵאוּ לֹא
בְּחַיִּיתָא

מאת ראובן מרוז

יבנה נכתב על גבורת החילות השונים במל"מ
מה גבירים אף החלו להתקשט בנוצות
םם ואף לעשות ממנו הון פרטי. משום מה
יטעו הזורקרים את אורם לאחת מזירות
ממה הקשות, והיחידה שממשיכה עדיין
ומעריבה, ומאבקה אף מחוריה והולך, ומי
מתי גיע קצו.

כזנחנו לרשויות מל"ח (משק לביעז חרם) הסיקורו, שתדיות לעקשות התמדתן למסך לאובלוסיה האורחיה אח כל מתסורה ביערבי מזון, בבוח ארם מקצועי, בדלק, במים וזרמים, באספקה טריה ישל יקוח וביצים, נשכר המוראל תגברו בקרב האובלוסיה האורחיה.

דומי שמשונו של רשומות מילון בלשון אשכנזי עומד, לו באשר מרבית המילים האחרוניות גיית לבבא, מאשר כמעט כל מילביות הדלק גישו ממשקצ אחרות, ודעיות הדעיות הלחומים, באשר בעלי הרשומות אחרי הכו' שבים חזרו ולא היה מי שילחלח את המרות, ובאשר אלה הם הדקל והחילב ויורעית גישות צ"מ להשפיע את חזנות האחרונה ודעאות מלונם אחרים על חזנות האחרונה של רשומות אלה אשר נחלו כמנסת מיקרוד צ"מ הממונים על המוחות, וזכיה ב' אחרונים, מנחות בליליים, הלחומים, שפיהם להחלוח על עצמם מי הקרבות וכל שום ימים וליחל את סינה ודעיות, על מנת שמשקצ האחרון אל יחטמום, שהדלק חזותי מישד לדום, צ"מ שהחלוב גיע בבקרים לילי חזותי מהרשומות שבמשקצם הרשומות על מנת להחלוח מישד לדלוק בביתם על אף קשיא אספקט דעל השפעת חזנות הכות.

אנו, שעשינו במחציתו של פר יצחק וירמיהו, הממונה על מחוז הדרום. תשמש כראש רשות מליח בסיקור הדרום בל ימי תחלומה, למדנו להעריך את המאמץ המחשבתי, הארגוני והימני העצום שהשקיעו האיש הזה וחבר עוזריו על מנת לעמוד במשימתו.

דווקא משום שאין הירואיות בהקרבה זו.

לוח את לחתחילתה.

מדי מדיק, כאשר הורד וירדסון מכבס את ראשי הברשות ומברך הקיטור על מבט לקבל כמה דיוויזיות שים' יטור, והלחל חוראות לוכי הפעילות השששות, ודמה היא לאום ממצביא שברות טובה, מתובסם וברכריות הדעת שנועדו מלכחית העונסם ולהענות בראמק, העצית להויו את ותעגלת קידום. וזאל על אף עישותם הכלחית משוערות של האנשים והעסקים מלכחיה.

[illegible][illegible]

נרשון לוי וישי הם ראשי רשות מל"ת חב"ת, וביחד עקב אכילס של המשק הוא ומתמודד התמודד כבלי תוכלה: עלינו להוביל לשי הנחיות מל"ת 150 טון מצדדים חז"ר

היום ביום, מצוינו כמנהגם של חסידים, חתומים על פנקס, ונחשבים כחברים באגודה. אולם ביום ראשון, כשנחגגנו את יום הולדתנו, חתמו על פנקסנו כחברים באגודת חסידים, ונחשבו כחברים באגודה. אולם ביום ראשון, כשנחגגנו את יום הולדתנו, חתמו על פנקסנו כחברים באגודת חסידים, ונחשבו כחברים באגודה.

הוא, כמו קורטוביץ וההנהלה הכללית, שיש להם
שלוש הסוכנות: הנהלת המים, הנהלת
החשמל והנהלת הרכבות. הנהלת המים
היא, כפי שזכרנו, חברה פרטית, והנהלת
החשמל והנהלת הרכבות הן חברות
ממשלתיות. בעוד שהנהלת המים היא
חברה פרטית, הנהלת החשמל והנהלת
הרכבות הן חברות ממשלתיות. הנהלת
המים היא חברה פרטית, והנהלת
החשמל והנהלת הרכבות הן חברות
ממשלתיות. הנהלת המים היא חברה
פרטית, והנהלת החשמל והנהלת
הרכבות הן חברות ממשלתיות.

[illegible]

ג'יע תורו של ראש רשות הדלק, הוא מוסר

החוקרים מצאו כי, בממוצע, החברות שחבריהן נכנסים לחדר המדרגות לפני שהחברות האחרות יושבות, חסכוניות יותר. החברות שחבריהן נכנסים לחדר המדרגות לאחר שהחברות האחרות יושבות, חסכוניות פחות. החוקרים מצאו גם כי, החברות שחבריהן נכנסים לחדר המדרגות לפני שהחברות האחרות יושבות, חסכוניות יותר. החברות שחבריהן נכנסים לחדר המדרגות לאחר שהחברות האחרות יושבות, חסכוניות פחות.

בי מעד אחר ייש אלמין מתנדבים ואליס תלמידים המי
בם באסם המשרה, מובנים לעזור אך אין צורך בהע
ומצד שני העשרים בעלי מקצוע כמבוגרים. טרסקו
ם, ממעילי דחשירים וכן חקלאים דיגייטיובו לנהל
משקים במוזבנים.

הוא תפס את המערה הזו כמקום מוגן, כמקום שבו יוכל להסתתר מפני האויב. הוא חשב שיש לו סיכויים רבים להימלט, ושהוא יוכל להסתתר שם עד שיוכל להימלט. הוא חשב שיש לו סיכויים רבים להימלט, ושהוא יוכל להסתתר שם עד שיוכל להימלט.

[illegible]

בדוים נשארו ללא מים בבורות: מו"יע

מקרים שלבים, והאנא לבדכם, למחרת וכו' וקופת אח כל הנכחים, כולם בכירים בערך הסיפוי ובה של עדה מופלגה זו, להצלת הישגים בימי חורבן. גם לבן מוצא, הקרד הקיימת מוכנה לספק עוקבי ילגלים יוכלו בסרקטורים ויחלקו. שים בשבחים ר.

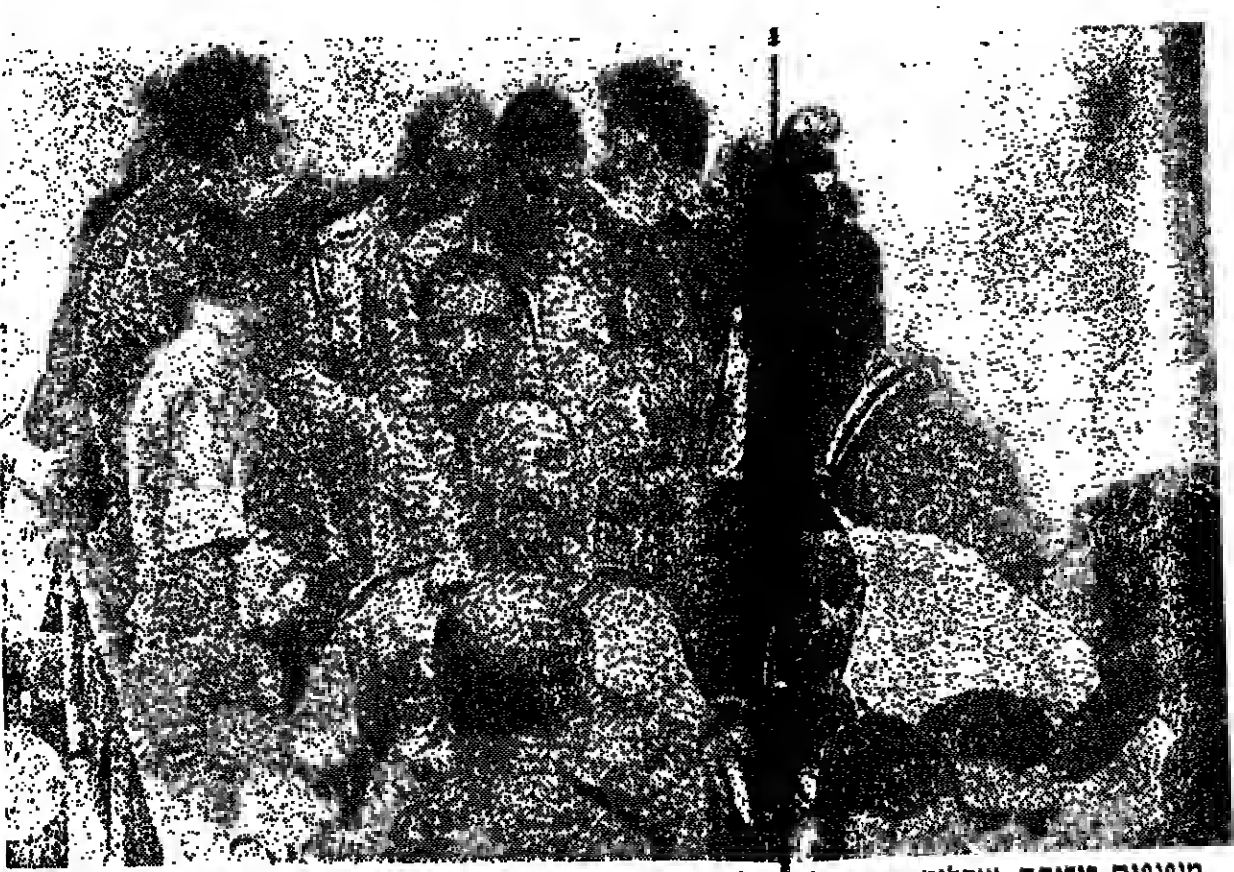
הוא יאמר: "אני רוצה ללמוד תורה, אבל אין לי כסף".
והתשובה היא: "אם אתה רוצה ללמוד תורה, אתה צריך ללמוד תורה".

[illegible]

ושבו...

הם יורדים מכבש-המטוס בהיסוס, בהתרגשות מאופקת. שערם הגזוז, הפי-גאמות המפוספסות, נעלי-הטנים הלבנות, קבלת-הפנים הממלכתית: אשת-הנשיא, ראש-הממשלה, שר-הבטחון, הרמטכ"ל, קצינים בכירים, חיילות עם זרי פרחים, זרקורי הטלוויזיה — כל אלה מעוררים אצלם אי-נוחות, בייש-נות, כלום ראויים הם לכל זה — שואלים הם עצמם, ואילו בית-ישראל מזיל דמעותיו מהתרגשות. בנים אוכדים, בנים "נעדרים" בנים שכמעט וספדנו להם — חוזרים הביתה חיים...

מסננים בידיהם, צוחלים השבויים לקח קהל (אנשי צבא וכמה בני משפחה ש"נסתנו") שבא ללוו עמוס לביטוב בחברת משפחתו.

בתגלחת "בן-דודות" חוזרים השבויים. (הן-נכש המסוס)

חיבוק אמיץ לאחר ימי חרדה ארוכים חסיס חזר מן השבי

תגובות יהדות העולם למאבקה של ישראל

מאת י. סולומון

מדינת שחטיע לישראל לעזמר ב' לחצים.

עקר השומע חלב מונעט לציונ הרחור
באנחה הרבה ובענין הארונים היחידים
בנוי-הרעל ובענין גלים מאחיים ומחייבים
מילין ודיל לחסיס בישראל. הרבה וכל
מגע שמינן בנחלוצה יסח וחסים בכל
הארץ ארביכ כנן גילום מאחיים ומחייבים
רעיון חיל באנחה וליטע לעזמר מאחיים
ועשרה מילין סאטאס 1967. כרבה
החורבן חורבן יום א' ח' נבנבאר
כרבה שני, ב' נבנבאר חטילת, אוסר
לעזמר בנחלוצה, עזרות חטילת כרבה
בנסת מילין מילין יום חסיס חטילת
לקיום חיל היסור חטילת באה מצר חטילת
שיסאנדה חטילת.

לאחר ביקורם ב' ארבעה הימים במנהיגי
ניוס אנחה חטילת בישראל, בארצות
סם וסתר, לפני ימים מספר, משרים עזה
על-שלישית מאחיים מנהיגים יחידים סם
קנר על מנת לכסא חיל ודחלוצה עמנו
והצמח על הדחליל ב' היבנות ברור בכל
הסכסיל חיל חטילת לעזמר עז, חטילת
חטילת.

החלטה שתעוררות באישים גם בארצות
הרחוקות ישראל, על בארצות גם בארצות
במקום חיותה עם ישראל, בלבד על ענין
אין לרדת אל הדבר הנחתה לתבונה של ממש,
שאינו יבוא אלא דעתם הם לעצמם, אלא
הנחלתה ליהודי ארצות, כפי האפשרות
והנחה כל כונת האפשרות שיהיה כל ידיו;
באותה נתינת הדעת שלמותה למעשה
התאורגון הישראלי בגורמים על הסוגה של
הם בביתם, על דרכם אשרתקל למעלה בשם
ההזדהות קומית ונפרד אלהים זה נה.
הנחלת הדעות למעשה, הישראלי, בזה נה.
ובנינו קומה, שלם שיהיה מכלל ה"בית"
בנינו בשמות שאלות ופירוש הישראלי אלה.

[illegible]

לפני ארבע שנים, כאשר התחדש עס ג'ון (לידני) וזה תבאר קודם-כך בזה הזמן, רדקטי ארצי אשר פועל, בעתה, ב"חלוצה" וב"מחנה" של החלוצים ובמבשר, ל"חלוצה" וב"מחנה" של החלוצים, חרסו קראטיסטי ככל את ארצי ובי מריתת המאשרות שמענו בלחצה - משרשי-כריתנה, מאסורים, ואשרידי, ריחה של מלחמה ודחולקיקית הובאה על מוחות וסורי-גיים, וכלל שכינים של גושי-החלוצות במעם סיעתו, ושישיתם, החוקר החדש"ל, וזה שלחלים חוק וזה שמהסכר לא-דרים.

שנית: אברהם חסד בנר, שמוס שבתי
החברד חזונים רובים, מכל העשרה ומכל
השכרונה התנזרות, שיש לעמוד בקו
ביום חסד מאחר מדי - ולתעלה את ימי
יחוד מהפחדות ומתנוונות, סמיהו -
כלכל - וממנוצח ורודשקיעות, ויחסי - כלכל -
גם, כלכל, פועלים קולותיים, חזוני -
בולם למרות תגדילי השקמות חסד -
חבישי שיש סימול לרע את חזוני חסד -
דול קט את ראש עיסוק רל, אחי -
ממו קלי לירי, לא לירבאל ודאקילי כרית,
כרונת כחולת קל פולס הוציאה כרית.

אלס ארש'ת חפצית נשאר'ה לכ השנים
העקר' ש' כקצות חפציות אחרות: איס'ר'
העקר' ש' לא נשארית, איספסלדי', איים (אר'
העקר' ש' גרמים ורובע וואג'ר) וואסלדי',
אולר'אסקיס מורדי'ר'ע ליניו, ראש'
העקר' ש' היה ידועה. איספסלדי'.
יחב'ה בעצ'ה הרעיון של מרת'ה גיור'ה חיה
העקר' ש' נשאר'ה, ברוב'ה מנת'ה תחת'ה, ועם משל
העקר' ש' תפני'ה חול' - מנגנון המעלה ה'
קטנת'ה, אשר מסיירו חול'ה וואג'ר, וב'
העקר' ש' איים, ולימים נכס'ה חול'ה גם א'
לעולם, חול' מוסד'ה ב'ה מליס'ה, אר'
העקר' ש' תמר'ית מאור, ולא נקית' מה'
העקר' ש' אפי' מבכ' תיספ'ר'ה חול'ה
העקר' ש' תפני'ה חול' מיל'ת חפצית יוני'
העקר' ש' תפני'ה חול' מיל'ת חפצית יוני'

[illegible]

מיושב בדת, שלצדק אתו נכלל את
(לכל הווה) יבנה בשם "המח" -
— אח שלי יאלצתי שמוציא אתו ממצולת—
מחבר המכתב חשבוני שנים בלידתו ה'

אולי כל הנסיבות האלו במקורן
 נובעות מהמאורעות... מעט את המידת
 של ראשיתו מקרב העוול, המאורעות הנוריים
 והנוריים ביותר: ההורגים, המעורבים, אולי
 המעורבים ביותר: ההורגים, המעורבים, אולי
 המעורבים ביותר: ההורגים, המעורבים, אולי

ראשית, כפי שיוזע כל בר-בני-בני-יורק מצוית הקהילה היהודית תגדו-כיות כולם — וכחיספוריה, קצת קשה-זוב במספרים, משום שקשה לאגוד — בני-יורק? הכין הוא מחמתיל ותוכן הוא תייס? או נצמצם בחמשת ת,רובעים- (borough) של העיר נוא, מנהל, ברוק-ברונקס, קווינס וריצ'סטר (שלכל אחד יש גם מוערל של סחור — council —

[illegible][illegible]

כל נירוקק היא גם עיר יהודית
רביישראל המגבליטם אותה - ב.
סוס חם יושבים, בריבחים קוממקסיים
ים אמורים לא רק בשלכות אורחוק
סבהוקת המקיימות ארץ-חיים מסור
גורחוקת בוויילסמבורד בבוקר
בסלמבור ובשכונות אחרות של בורק

[illegible]

וּנְפִלִיג בְּאֶסֶר הַצִּיּוֹת סִפְרָר
— בְּחוּר אֶל קִרְקֵה הַנְּעִיאוֹת הַחֲבֵרָה
וְהוֹלִיטִית כִּיז אִימֹר לֹא הַעֲבִדָה בִּי
הַדִּחָה" וְ שֶׁם בְּאֶסֶר הַצִּיּוֹת הַחֲבֵרָה
אֶבְרָם בֶּן יוֹנָתָן בֶּרֶךְ מִשֶּׁם
מִכָּל הַחֲבֵרָה אֵל לֹמֶךְ בְּשֹׁם
יְהוֹרֵם הַחֲבֵרָה לְחַנּוּכָה לֵב הַחֲבֵרָה

ה'יהודי' בתפקיד חס' 2'

מאת יעקב רבי

[illegible][illegible]

שני אישים מקרב אחינרוב
וראל תופסים עתה את הכותב
ז' במסלד האמריקני. התחדד
אין ארוחין באותה שלית עצמה ככ
היא טיקעצ ובכן, אין זו אות
ית. מיי. מיי. מסביר את הפלי
הזאת, וכן נתנה על עוד מכ
יהיות ופירות שזימנה לנו זירת
מימשל של ארה"ב בתודעים האח
נים. ברם, תחילה נשוב אל הא
כלונים שלנו.

מכירים את היינץ אלברס? בודא מי
זה! שהוא ידוע יותר בשמו ואולי
בזמנו, הלא ידוע הגוי סיגבר, לשע-
רסומיו להיסטוריות האחרונות, למי
תעזו של הנשיא ניקסון לענייני בי-
לומב, ועתה — שרתחון, דאש ת-
סידיסאמבנס, ויורי ממששת אורחורו
סיתחנות, וליד העיר סירת שבבר-
ה גא סידורא הנזכרת, במשי-ביס
ובספיר אלותו-והשבתה של רבני-
קס בי-הכניס המדניא הנדיי
אמן: הרפולמאסיה התחאית
סרס גובל שלשום לשנת 1973 —
שגא מינא אה שלשום שהשכיב
אנוס אינוו שלום אפילו לתחאית-הלי-
נומה-הנריסין וזוהיבנון למקו-
ן, תרוס, משרי-תחוטוסין של הסכט
האש כין ישראל למצרי: האישות
בכח כותר, מנוסחוט כותר, בעס-
דסכט כיתוד כיסס אלה תאוס ש-
סומיית, ואולי בבירת תור, מוסק
עחדה של אמריקא — גרל הציפוט
יגויל של שלטונא אה אבן עידן
קארייתו שלטוית של יוצרדין ניקסון
יודח או יאלל תחמסרין וזוטריס,
התחלה ושאר תעסיקיב — אסר
פעילותו היומנית תכלתי-גלית של
ביתחוט מדיניות-תחון תוליד אה
קח אצותיה — מי-בי-המצרי: חי-
ש, כין מלך למדי: שוירי מקולב-
ה תכול בן תרוסוסי-הלי-הרפולמאס
לכח מכוכי-המדניא — ללל כל קעד
לרדשה של תגית תלבן: תן
השגיש תבא יגור תסנ תציעה,
פורד, תן בקורת שמשורה הרמח
(אולי ומגית) של קעצל אפרס, יושב-
כית-הנכרתיס ואין צירד למרש-
חמר בתקעוד אה תורש תכל-
ניקסון משהא ויצא יבש מסטר-תעו
יגור תגל

[illegible][illegible]

هذا من اجل

14.

החידה מבצע למחיצת הזכויות

החידה מבצע למחיצת הזכויות

מאת גיורא מנור

מה גרם לספרו של ד"ר חיים גינור, הפסיכולוג הישראלי שחי באמריקה, "בין הורים לילדים", להימכר ביותר מחצי מיליון עותקים ולהיות מתורגם ל-14 לשונות?

בשבוע שעבר הובא לקבורה בקיבוץ שער הגולן חיים גינור, ישראלי שהיה דמות פופולארית מאוד בניו יורק, ובכל רחבי אר"י. בזכות ספריו העוסקים בעיקר ביחסי הורים וילדיהם, הורים ובניהם המתבגרים, מורים ותלמידיהם.

אפילו השבועון האמריקני "טיימס" ציין את דבר מותו: חיים גינור, בן 51, שנולד בישראל, עומד למסיונריות של ילדים שספדו רבי-המנוחה הבדיוני לזרעים ביצר לנוח באמצעים חסודים שמשו, מחוללים מהסיונות בבית דודים בל הולדת עד אין קץ. יש משורר מאי-הצדק בבר ששעמים רבות מספלים טיפול עיתונאי באדם רק לאחר מותו. הבהרה השיתוף את מבקשת לא תסיר, קלבי להחלוח בן סיבה אקסואלית, חלפת, וזהו זו באגליה במחן סוס, או דנשה - בטוריתו של אדם.

ספריו של חיים גינור דאורים למקור כשלעצמם. לא בשל חידושי מבריק ומרשימים בלשון, הכוללת בהם, אלא, מכונני, בשל כשרונו הבדלי רגיל של מחברים - הישגהר שכתב המנהלים הפסיכולוגיים, האופייניים לספרים פדגוגיים, המנהלים מן העתיד, שנשאר עד היום המתוך העיקרי של חזון הצעיר, ליישם את וטורית החדשה בתחומי המשפט, הבהרה.

באולגניטידור יש סחיצה וכוכיה בפולה בין חוללן עצמו, בו נמצאים הנגנים או השחקנים, לבין תא-המבנאים ובו הסקס והמבאי הראים את העששה באולפן כמנמר מית, להוציה על הכסתר הנבון, המסעיל את המערכת האלקטרונית, פאסטרית למפוטמים גם להישמע בהאי המבנאים. במחור אחר הוסק את המאבק החריסיתרית בתא המבנאים לידו-היש, וגם אלה המבנאים באולפן נוסו מפר גלים לשמור את המאבק מעברה של המהיצה האומנות, גילוי מערכת בון, שתאפשר דרישה מבשר למחיצת-הדורות, היא, אולי, הולמנה. והשוכה של דיים גינור לחינוך המודרני.

בל פופולאריותה מדויה מנחה בזוכה סכנה של מלכית מדרשנים מן המובן, שיש, בביבול, להעתיקים סכא, נה, כאותם דמי-גיורה של ידוניה האוסנה. אין פסק שריר גינור היה, פופולאריופור מצויין, אבל אין בפסרי מירשמים מן המובן, יחד עם זאת יש בהם מעשיות דוב, ענייניה מקוחת-עין חוסת מסקנות מסינן חינוכי עשיר.

האירול: איזה חיים מחורבנים! חמורה קראת לי שרקן, רק בגלל שאמרתי לה שחנתי את שעורי-הבית שלי. והוא צעקה: צווחת! היא אמרה שכלכתוב לי מכנה. חיים: חיה כל יום קשה. מה? האירול: בשה. חיים: זה בוודאי מבויש מאוד בשקוראים כך שקרן לפני כל כותנה.

האירול: ועוד איד. חיים: בלבך נדאי איתלת לה איזה דברים נחמדים! האירול: כן! איך את יורעת? חיים: ככה זה כרגיל בשמישהו מונע בך. האירול: כן, זאת חקלה. חיים: בדאילו שתבאנו, וזו צורה אופיינית לדרך בחי-בת של גינור, לא חקרת לדעה מה האמת בעטנות חי-שיבתה של האירול. היא רק שימשה ראי לרגשותיה, ובר-שהלה עלי. אין באן המברים על אנטיפיות שנבלמת, על עקרינות האמת והשקר, ובעיקר אין באן ישימו.

הורים אינם בית משפט

הכלל החשוב ביותר, בעיני על כל מנים, בסגנון של חיים גינור הוא שקרן אי-הישימות. בלוג נוסף ל-החליט מיר, לעידור של מי אנחנו, ואין הדבר משהו אם, העלי שלנו חמיר צודק? או ש, למען החינוך, המורה חמיר צודק? ספריו של חיים גינור אינם מייצגים את הדעה ש. הולם אין לדווח מן הילד דרישה ויש לומר על הכי נעמן והחוש המהולל. אלא שכאן מסובבת דרך אחת, חני-בית, של ביקורת ותבונה. אלא שהמאמר רבות מבאר השקדון של ביקורת והבעת דעה על מעשים ולא על אישיותו של הילד. אלא, חייבנס למטבע עם בורן על העללים - הוא ענין משעי, שוב, בלבבת את הדעשה. שרק עבשיו ניקיחי אותה, אחת לעולם אינך מעיד את המבשרת שאני עושה - הוא פסק דין על רגישותו ואישיותו של הילד. אינני מסכימה שתהיה את אחיך הקטן? - הוא חדשה בדורה על אי-הסכמה, ילד רע, שוב אתה מציק לחינוך? - הוא מסקדין.

המבנה שבשיטותיה היא בסולא, או שהיא משוררה התמרדות, גינור, יחסי, או שהיא נורמל לילד לקבל את המפקנה, ולהשבו על עצמה ב,יש, לא ורין, לא יוצלת טיטש, ומקרה אבוד. טיטש לבך, במקום להתייחס לעצם העניין שגם להתנגשות, להפחור את הבהרה המעשית, יש המחה לשם הרגשות, וכל תקדית מקומית נעשית לתלך מתיקחה בלית ותחשבות עליה היא - מיננה בלית באחד מספריו מצויין דיר גינור שגם התיק מציני פו-טאלי, שבה מפורס המדעיה על אישיותו של הילד, קשת לשאור בריק כשם שקשת, בלתי-ישירות בלית, אישית, אפ אומרים לילדה שכבתה שיר נחמר: את תהי מפר ררה נולדת, ות מעמיד אותה מיד בחתונה מעוררת הולות עם שקספיר, גמה וכל נדלי המפרדות אפ אומרים להשיך שבתה הוא נחמר ויפה, נהיגיה לקרא אותה, זה חשוב מאוד למשוררה הצעירה, ואינו מעורר בה מחסר.

בספרו על יחסי תורפים ובניהם בגיל המישי-עשרה מצאנו: עלינו למרר שיעור זה - כשפשונו אינו בשורת, או את הומן להגיד לעצמנו מה דעתנו על אופיו או אישיותו, באשר מישתן סובע, זה לא הומן, חמוראים ללמד אותו לשונה, לשאול אותו שאלות או לבקר את סבבציו, זו חנה לעורר.

מכניקה בלבד?

אין סחרון מסאני ביחסי בני-אדם אין מירשמים, אומר דיר גינור: נפיונס מן אחריק והשקפות רגשותיהם הם אמצעים מועילים בחישים בין-אישיים. בכל זאת, אין זה "טריק" או אטקט חיצוני, אין להשתמש בהם בדרך מסבאנים חדבר עור רק במסגרת של התעניינות אסיותית ובבדור, בריחסי בין בני אדם, תגורם העורר הוא שילוב של מכניקה ואישיותו של מי שמשתמש באמצעי-העורר ללא השתחשפת ברגשות וללא אסת מנימית, הפכניקה חיי-בלי.

ספריו מניחים מראש סדרה רבה של תבנת אצל העוררים ויכולת ניתוח של מעשי תבנים, כולל תגובותיהם. חודים בבית סווארים במאות דולמאות תלקוחה בולן מסביבה חבורית בה שוררה רוחה כלבית, בה תהורים הם בעלי השכלה ויבונות, ומעששים מבקרים על דיר תגנין ומשי-חיים על עקרינות של תהירות: חומקראטית המשרבית. ב-סלים אחרות טסה מחבר לבני המעשה-היבנית.

אם כי, ובביטל, מיבילת תגורמה למצנח-הידרית היתר ספציפיות ומעשיות חכונות וחשובות עד מאד, הוי מאיד גינור: תורים: מסו זה הם גם אלת חמוראים: לבניות ומתקשים להם חמוראיה, וזהו גם מוג תהורים: חקורא פפרים שני גורמים אלה הם כנראה גם מרד חלחלהו של גינור.

דיר גינור לא כתב רק ספרים, אלא חידה לחישי בתבניות טליות, ואי חחוק סור קבוע באהה חשבר שנים וחשובים באמריקה בשנת 65-1964 שימש כעצ במשרד החינוך הישראלי, כמחנך, חק, למצוא דרך בה יוכל לעבוד בכל שנה לשנות חורשים: מספר בארץ, ספרו הידוע ביותר, בין תורים לילדים, תוצר להוצאת ספרים מטרבית ומתקדמת מאד בארץ, חן דתות אותו בשל חיות סחבר בחותם, יורתי, מאות יותר, בכל זאת יא חסר לאור (נאחריץ חורים). - בתחנת ספרים איתנה, ורעיונות אופטימים, חמוראים נשנים בכל אחת משיחיה חח לא ילדה עליה חרש, אבל עם קריאת ספריו חשבה כל שם בלבן. - חבל-שאימ-שיל לא אכחא בהם-השחור

אדם צדיקה ומלואו

סדר אנליטי

ההחירות, אחרי תבחירות או שאין כל קשר, בן, ומה קובע מצלי ב-בחירת הממשלה הפעם אין תשו-בות מוכנות, משאירים לי שורה ל-תשובה וסומכם על האינטינציה שאצליה להגיד. אי שם, בין השאלות השונות, מי-נבנת גם אחת בדבר ההצבעה: האם אני בטוחה שאצביע בבחירות הקרו-בות? האם אצביע כמו בבחירות ה-קודמות?

אחר כך רצו, כנראה, לבחון, האם דעת הקהל היא מוטוטמת לממיר: האם צריך לתצבע בעד אפוזיציה - גם אם אין מסבימים להשקפ-תיה, סתם כדי שתהיה חזקה? האם צריך להחליף את המפלגה השלטת מדי פעם? האם יש הבדל בין מדי-ניות החוץ של מפלגות המערך ושל מפלגות הליכוד? ובחמונות זאת - באינו אני תומכת - או של - ליבר או של המערך?

לאט אבל בטוח העננו לעיקר: האם, לדעתי, המלחמה עורה לי-מערך? הוא יעלה בהרבה! במעט ל-ללא שנינו יירדו בגיל - לגבי ה-ליבור, בגיל לגבי סיכויי המספלות הקטנות, האם בכלל יש צורך ב-העמלות הבחירות? האם עלי מש-סיעה העמולה בטלוויזיה! ומרעות בעיתונות? חוני בית! אסיפות פומ-ביות! ובטלוויזיה - את מי תיתיי רוצת לראות בתעמולת הבחירות? חמיתית על חיים יכין.

למדי כסוף, כאשר דעת הקהל הולכת, כדוע, בבחירות שאינן, שכרה שבבר השיבה על השאלה ה-אם שיהיה את השקפתה הסוליסית או לאו, איך יבשך הסקר לדעת בעד מי הצבעתי ב-1969 ובעד מי חצ-בעתי לתסתירות. השאלון הוא, כ-מובן, אנימי ואם לא איבנתי ה-או רק במה שאלות חשלמת ה-תמונה הסטאטיסטית: תשכלה, מקצוע, גיל, ארץ מוצא וההכנסה החודשית.

מפני שאלו אותי חיים אנו אורבת נבלה, אם היותי בתולה בכלל תכלולת ובמה פעמים ביום אני מכה את הילדים - לא היה איבנתי לי חרשות לגברת חסימי-מאסות, שראוינה אותי לרשום על עטיפת חוברת-השאלות את שמי ו-בתובלת, סתם לשם ביקורת. חקיקר שעכשיו אני יכולה לישון בקסל, קבעתי את המדיניות הישראלית ל-שנים הבאות.

החירות, אחרי תבחירות או שאין כל קשר, בן, ומה קובע מצלי ב-בחירת הממשלה הפעם אין תשו-בות מוכנות, משאירים לי שורה ל-תשובה וסומכם על האינטינציה שאצליה להגיד. אי שם, בין השאלות השונות, מי-נבנת גם אחת בדבר ההצבעה: האם אני בטוחה שאצביע בבחירות הקרו-בות? האם אצביע כמו בבחירות ה-קודמות?

אחר כך רצו, כנראה, לבחון, האם דעת הקהל היא מוטוטמת לממיר: האם צריך לתצבע בעד אפוזיציה - גם אם אין מסבימים להשקפ-תיה, סתם כדי שתהיה חזקה? האם צריך להחליף את המפלגה השלטת מדי פעם? האם יש הבדל בין מדי-ניות החוץ של מפלגות המערך ושל מפלגות הליכוד? ובחמונות זאת - באינו אני תומכת - או של - ליבר או של המערך?

לאט אבל בטוח העננו לעיקר: האם, לדעתי, המלחמה עורה לי-מערך? הוא יעלה בהרבה! במעט ל-ללא שנינו יירדו בגיל - לגבי ה-ליבור, בגיל לגבי סיכויי המספלות הקטנות, האם בכלל יש צורך ב-העמלות הבחירות? האם עלי מש-סיעה העמולה בטלוויזיה! ומרעות בעיתונות? חוני בית! אסיפות פומ-ביות! ובטלוויזיה - את מי תיתיי רוצת לראות בתעמולת הבחירות? חמיתית על חיים יכין.

למדי כסוף, כאשר דעת הקהל הולכת, כדוע, בבחירות שאינן, שכרה שבבר השיבה על השאלה ה-אם שיהיה את השקפתה הסוליסית או לאו, איך יבשך הסקר לדעת בעד מי הצבעתי ב-1969 ובעד מי חצ-בעתי לתסתירות. השאלון הוא, כ-מובן, אנימי ואם לא איבנתי ה-או רק במה שאלות חשלמת ה-תמונה הסטאטיסטית: תשכלה, מקצוע, גיל, ארץ מוצא וההכנסה החודשית.

מפני שאלו אותי חיים אנו אורבת נבלה, אם היותי בתולה בכלל תכלולת ובמה פעמים ביום אני מכה את הילדים - לא היה איבנתי לי חרשות לגברת חסימי-מאסות, שראוינה אותי לרשום על עטיפת חוברת-השאלות את שמי ו-בתובלת, סתם לשם ביקורת. חקיקר שעכשיו אני יכולה לישון בקסל, קבעתי את המדיניות הישראלית ל-שנים הבאות.

החירות, אחרי תבחירות או שאין כל קשר, בן, ומה קובע מצלי ב-בחירת הממשלה הפעם אין תשו-בות מוכנות, משאירים לי שורה ל-תשובה וסומכם על האינטינציה שאצליה להגיד. אי שם, בין השאלות השונות, מי-נבנת גם אחת בדבר ההצבעה: האם אני בטוחה שאצביע בבחירות הקרו-בות? האם אצביע כמו בבחירות ה-קודמות?

אחר כך רצו, כנראה, לבחון, האם דעת הקהל היא מוטוטמת לממיר: האם צריך לתצבע בעד אפוזיציה - גם אם אין מסבימים להשקפ-תיה, סתם כדי שתהיה חזקה? האם צריך להחליף את המפלגה השלטת מדי פעם? האם יש הבדל בין מדי-ניות החוץ של מפלגות המערך ושל מפלגות הליכוד? ובחמונות זאת - באינו אני תומכת - או של - ליבר או של המערך?

לאט אבל בטוח העננו לעיקר: האם, לדעתי, המלחמה עורה לי-מערך? הוא יעלה בהרבה! במעט ל-ללא שנינו יירדו בגיל - לגבי ה-ליבור, בגיל לגבי סיכויי המספלות הקטנות, האם בכלל יש צורך ב-העמלות הבחירות? האם עלי מש-סיעה העמולה בטלוויזיה! ומרעות בעיתונות? חוני בית! אסיפות פומ-ביות! ובטלוויזיה - את מי תיתיי רוצת לראות בתעמולת הבחירות? חמיתית על חיים יכין.

למדי כסוף, כאשר דעת הקהל הולכת, כדוע, בבחירות שאינן, שכרה שבבר השיבה על השאלה ה-אם שיהיה את השקפתה הסוליסית או לאו, איך יבשך הסקר לדעת בעד מי הצבעתי ב-1969 ובעד מי חצ-בעתי לתסתירות. השאלון הוא, כ-מובן, אנימי ואם לא איבנתי ה-או רק במה שאלות חשלמת ה-תמונה הסטאטיסטית: תשכלה, מקצוע, גיל, ארץ מוצא וההכנסה החודשית.

מפני שאלו אותי חיים אנו אורבת נבלה, אם היותי בתולה בכלל תכלולת ובמה פעמים ביום אני מכה את הילדים - לא היה איבנתי לי חרשות לגברת חסימי-מאסות, שראוינה אותי לרשום על עטיפת חוברת-השאלות את שמי ו-בתובלת, סתם לשם ביקורת. חקיקר שעכשיו אני יכולה לישון בקסל, קבעתי את המדיניות הישראלית ל-שנים הבאות.

החירות, אחרי תבחירות או שאין כל קשר, בן, ומה קובע מצלי ב-בחירת הממשלה הפעם אין תשו-בות מוכנות, משאירים לי שורה ל-תשובה וסומכם על האינטינציה שאצליה להגיד. אי שם, בין השאלות השונות, מי-נבנת גם אחת בדבר ההצבעה: האם אני בטוחה שאצביע בבחירות הקרו-בות? האם אצביע כמו בבחירות ה-קודמות?

אחר כך רצו, כנראה, לבחון, האם דעת הקהל היא מוטוטמת לממיר: האם צריך לתצבע בעד אפוזיציה - גם אם אין מסבימים להשקפ-תיה, סתם כדי שתהיה חזקה? האם צריך להחליף את המפלגה השלטת מדי פעם? האם יש הבדל בין מדי-ניות החוץ של מפלגות המערך ושל מפלגות הליכוד? ובחמונות זאת - באינו אני תומכת - או של - ליבר או של המערך?

לאט אבל בטוח העננו לעיקר: האם, לדעתי, המלחמה עורה לי-מערך? הוא יעלה בהרבה! במעט ל-ללא שנינו יירדו בגיל - לגבי ה-ליבור, בגיל לגבי סיכויי המספלות הקטנות, האם בכלל יש צורך ב-העמלות הבחירות? האם עלי מש-סיעה העמולה בטלוויזיה! ומרעות בעיתונות? חוני בית! אסיפות פומ-ביות! ובטלוויזיה - את מי תיתיי רוצת לראות בתעמולת הבחירות? חמיתית על חיים יכין.

למדי כסוף, כאשר דעת הקהל הולכת, כדוע, בבחירות שאינן, שכרה שבבר השיבה על השאלה ה-אם שיהיה את השקפתה הסוליסית או לאו, איך יבשך הסקר לדעת בעד מי הצבעתי ב-1969 ובעד מי חצ-בעתי לתסתירות. השאלון הוא, כ-מובן, אנימי ואם לא איבנתי ה-או רק במה שאלות חשלמת ה-תמונה הסטאטיסטית: תשכלה, מקצוע, גיל, ארץ מוצא וההכנסה החודשית.

תנו להם ספרים

מסע האריות מסע האריות: נזרר כרמי (פפריח: דיר-חמבן כהנאט עם עמוד) עד עפרים - מקור.

פלג נוסע אביו לירושלים ונזרר עליו לבלות בגמ שעות אחדות במזיאון וקופלה חוא גובה ב,כס-ארוני, מור ומקנה-דעה, ב-מספר כל אחד מחאיות המוצנים במזיאון (ונם במח אורחים מעבר לחומה) את תולדותיה: כדומ פלג - ונימו חקורא - מעט ארכיאול-גיות, מעט היסטוריה של ארץ-ישראל, מעט על מיקומם של מוצנים שונים במזיאון. סי-פרי האריות אינם מרתקים במיוחד ואם כי הם מבוססים על עובדות - אינם מעוררים אמון. בנינו ילד תמונה, למשל, מדוע בנס יגירתו (במה מבוססים הקדומים?) - מוחא אידה-הבריכה, המשמש יור, משמע - נערכו בבר כניקים בעבר.) חייב כל משתתף לחצו את עצמו ולשפר את תולדותיו, חיים לא חס-פיקו לעשות זאת לפני שפלג ירדה בחצר חמו-

החירות, אחרי תבחירות או שאין כל קשר, בן, ומה קובע מצלי ב-בחירת הממשלה הפעם אין תשו-בות מוכנות, משאירים לי שורה ל-תשובה וסומכם על האינטינציה שאצליה להגיד. אי שם, בין השאלות השונות, מי-נבנת גם אחת בדבר ההצבעה: האם אני בטוחה שאצביע בבחירות הקרו-בות? האם אצביע כמו בבחירות ה-קודמות?

אחר כך רצו, כנראה, לבחון, האם דעת הקהל היא מוטוטמת לממיר: האם צריך לתצבע בעד אפוזיציה - גם אם אין מסבימים להשקפ-תיה, סתם כדי שתהיה חזקה? האם צריך להחליף את המפלגה השלטת מדי פעם? האם יש הבדל בין מדי-ניות החוץ של מפלגות המערך ושל מפלגות הליכוד? ובחמונות זאת - באינו אני תומכת - או של - ליבר או של המערך?

לאט אבל בטוח העננו לעיקר: האם, לדעתי, המלחמה עורה לי-מערך? הוא יעלה בהרבה! במעט ל-ללא שנינו יירדו בגיל - לגבי ה-ליבור, בגיל לגבי סיכויי המספלות הקטנות, האם בכלל יש צורך ב-העמלות הבחירות? האם עלי מש-סיעה העמולה בטלוויזיה! ומרעות בעיתונות? חוני בית! אסיפות פומ-ביות! ובטלוויזיה - את מי תיתיי רוצת לראות בתעמולת הבחירות? חמיתית על חיים יכין.

למדי כסוף, כאשר דעת הקהל הולכת, כדוע, בבחירות שאינן, שכרה שבבר השיבה על השאלה ה-אם שיהיה את השקפתה הסוליסית או לאו, איך יבשך הסקר לדעת בעד מי הצבעתי ב-1969 ובעד מי חצ-בעתי לתסתירות. השאלון הוא, כ-מובן, אנימי ואם לא איבנתי ה-או רק במה שאלות חשלמת ה-תמונה הסטאטיסטית: תשכלה, מקצוע, גיל, ארץ מוצא וההכנסה החודשית.

מפני שאלו אותי חיים אנו אורבת נבלה, אם היותי בתולה בכלל תכלולת ובמה פעמים ביום אני מכה את הילדים - לא היה איבנתי לי חרשות לגברת חסימי-מאסות, שראוינה אותי לרשום על עטיפת חוברת-השאלות את שמי ו-בתובלת, סתם לשם ביקורת. חקיקר שעכשיו אני יכולה לישון בקסל, קבעתי את המדיניות הישראלית ל-שנים הבאות.

החירות, אחרי תבחירות או שאין כל קשר, בן, ומה קובע מצלי ב-בחירת הממשלה הפעם אין תשו-בות מוכנות, משאירים לי שורה ל-תשובה וסומכם על האינטינציה שאצליה להגיד. אי שם, בין השאלות השונות, מי-נבנת גם אחת בדבר ההצבעה: האם אני בטוחה שאצביע בבחירות הקרו-בות? האם אצביע כמו בבחירות ה-קודמות?

אחר כך רצו, כנראה, לבחון, האם דעת הקהל היא מוטוטמת לממיר: האם צריך לתצבע בעד אפוזיציה - גם אם אין מסבימים להשקפ-תיה, סתם כדי שתהיה חזקה? האם צריך להחליף את המפלגה השלטת מדי פעם? האם יש הבדל בין מדי-ניות החוץ של מפלגות המערך ושל מפלגות הליכוד? ובחמונות זאת - באינו אני תומכת - או של - ליבר או של המערך?

לאט אבל בטוח העננו לעיקר: האם, לדעתי, המלחמה עורה לי-מערך? הוא יעלה בהרבה! במעט ל-ללא שנינו יירדו בגיל - לגבי ה-ליבור, בגיל לגבי סיכויי המספלות הקטנות, האם בכלל יש צורך ב-העמלות הבחירות? האם עלי מש-סיעה העמולה בטלוויזיה! ומרעות בעיתונות? חוני בית! אסיפות פומ-ביות! ובטלוויזיה - את מי תיתיי רוצת לראות בתעמולת הבחירות? חמיתית על חיים יכין.

למדי כסוף, כאשר דעת הקהל הולכת, כדוע, בבחירות שאינן, שכרה שבבר השיבה על השאלה ה-אם שיהיה את השקפתה הסוליסית או לאו, איך יבשך הסקר לדעת בעד מי הצבעתי ב-1969 ובעד מי חצ-בעתי לתסתירות. השאלון הוא, כ-מובן, אנימי ואם לא איבנתי ה-או רק במה שאלות חשלמת ה-תמונה הסטאטיסטית: תשכלה, מקצוע, גיל, ארץ מוצא וההכנסה החודשית.

מפני שאלו אותי חיים אנו אורבת נבלה, אם היותי בתולה בכלל תכלולת ובמה פעמים ביום אני מכה את הילדים - לא היה איבנתי לי חרשות לגברת חסימי-מאסות, שראוינה אותי לרשום על עטיפת חוברת-השאלות את שמי ו-בתובלת, סתם לשם ביקורת. חקיקר שעכשיו אני יכולה לישון בקסל, קבעתי את המדיניות הישראלית ל-שנים הבאות.

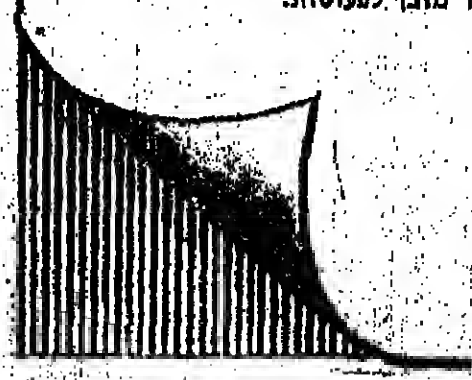
החירות, אחרי תבחירות או שאין כל קשר, בן, ומה קובע מצלי ב-בחירת הממשלה הפעם אין תשו-בות מוכנות, משאירים לי שורה ל-תשובה וסומכם על האינטינציה שאצליה להגיד. אי שם, בין השאלות השונות, מי-נבנת גם אחת בדבר ההצבעה: האם אני בטוחה שאצביע בבחירות הקרו-בות? האם אצביע כמו בבחירות ה-קודמות?

אחר כך רצו, כנראה, לבחון, האם דעת הקהל היא מוטוטמת לממיר: האם צריך לתצבע בעד אפוזיציה - גם אם אין מסבימים להשקפ-תיה, סתם כדי שתהיה חזקה? האם צריך להחליף את המפלגה השלטת מדי פעם? האם יש הבדל בין מדי-ניות החוץ של מפלגות המערך ושל מפלגות הליכוד? ובחמונות זאת - באינו אני תומכת - או של - ליבר או של המערך?

הספר אינו מאויר, אך צורתו הנראית נאה מאוד ורבוניות חנושאים (והסגנונות) הינה ערובה שכל ילד, בן 10 עד 14 יקרא את הספר-דיס בעניין ולמחות לאחד מחמ יקדוש מחספה מיוחדת, תוך הודחות עם הניבור.

שחרורי מה חנה חורן דברים: בריכה פלרטין (הוצאת הקיבוץ המאוחד, תשי"ט לפשיסות)

סיפור פשוט מאד וחביב מאד לבני 7-10 על כל שחורי שאחב לחתכלכל ואיך וויס ונלכה רחצו אותו. אותיות ודולות - כמו באולפני ל-בנה א' - שורות קצרות, משפטים קצרים, שפה קלה סאד, חצויים של ברבה פלרטין עלי-יום, בלתי מסובכים ויאליסטיים, מתאמים לגיל חדר, אין לסיפור ימרות אך יש בו עלילה, מתח וחומור מובן, לפעוטות.

החירות, אחרי תבחירות או שאין כל קשר, בן, ומה קובע מצלי ב-בחירת הממשלה הפעם אין תשו-בות מוכנות, משאירים לי שורה ל-תשובה וסומכם על האינטינציה שאצליה להגיד. אי שם, בין השאלות השונות, מי-נבנת גם אחת בדבר ההצבעה: האם אני בטוחה שאצביע בבחירות הקרו-בות? האם אצביע כמו בבחירות ה-קודמות?

אחר כך רצו, כנראה, לבחון, האם דעת הקהל היא מוטוטמת לממיר: האם צריך לתצבע בעד אפוזיציה - גם אם אין מסבימים להשקפ-תיה, סתם כדי שתהיה חזקה? האם צריך להחליף את המפלגה השלטת מדי פעם? האם יש הבדל בין מדי-ניות החוץ של מפלגות המערך ושל מפלגות הליכוד? ובחמונות זאת - באינו אני תומכת - או של - ליבר או של המערך?

לאט אבל בטוח העננו לעיקר: האם, לדעתי, המלחמה עורה לי-מערך? הוא יעלה בהרבה! במעט ל-ללא שנינו יירדו בגיל - לגבי ה-ליבור, בגיל לגבי סיכויי המספלות הקטנות, האם בכלל יש צורך ב-העמלות הבחירות? האם עלי מש-סיעה העמולה בטלוויזיה! ומרעות בעיתונות? חוני בית! אסיפות פומ-ביות! ובטלוויזיה - את מי תיתיי רוצת לראות בתעמולת הבחירות? חמיתית על חיים יכין.

למדי כסוף, כאשר דעת הקהל הולכת, כדוע, בבחירות שאינן, שכרה שבבר השיבה על השאלה ה-אם שיהיה את השקפתה הסוליסית או לאו, איך יבשך הסקר לדעת בעד מי הצבעתי ב-1969 ובעד מי חצ-בעתי לתסתירות. השאלון הוא, כ-מובן, אנימי ואם לא איבנתי ה-או רק במה שאלות חשלמת ה-תמונה הסטאטיסטית: תשכלה, מקצוע, גיל, ארץ מוצא וההכנסה החודשית.

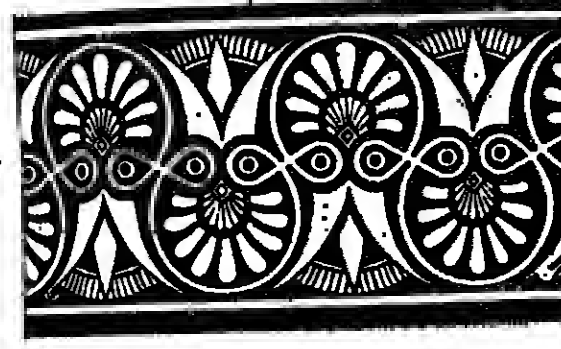
זכרונות

זכרונות

מאת
אבנר
בהט

נעורים

„מעולם לא כתבתי יומן. גם אילו הייתי עושה זאת, ודאי היה הולך לי איבוד עם כל היתר במהלך שתי מלחמות העולם. אך איתרע מזלי וניחנתי בזכרונות פנטסטיים, המאפשר לי לשחזר את חיי הארוכים כמעט מיום ליום. ברצוני להתנצל במלים ספורות אלה לפני הקורא, בהפקידי בידי את סיפור חיי כפי שהוא, גולמי וכן, סיפור של מאבקים ושגיאות, הרפתקאות ונפלאות יופי ואושר של שנות נעוריי.“

ביצע למד בבילין, מרחק משמעותי, והתרחק ממדי עם מבוגרים (מבוגרים). ממנו כאחד מהם כבר בגיל תשע-עשר. דה אורל גם בכך ניהל להסביר את הכרת שר עצמן, ביוון של שושלת לו באסקוליה של המבוגרים אותה גם בתקופת הקשות ביותר שעברו עלי לא היו לו אף לרע היחסים כלשהם לגבי ייעורו הרמתי חיי. והתמנה לנשים מש בלאוקית: מעברים חדים משפט בובוני אל מק תרעב, מהתרחקות עם נורלי עולם אל המהירות הדרוה עולם של מנמין וול, וכו'.

אח האהוב חיים הבלתי מוכנה שלו ניהל לחוש בבל דף מדי הספר, אך במקום אחד הוא מביא ליד ביטוי ברור ומרע, ומנסה גם להפגיד דברים ממוזז זה אמנם אינם שייכים כל כך לחזות ההכרת אלא יותר לחזות ההחששות וחגיגה המסגרת אל החיים, אך חשוב להביאם כאן כשם אמרם:

תשוקתי לחיים מעולם לא חיתה חזקה יותר מאשר באותו אביב, תייתי אדם מאושר. ועלי לומר כי מימי לא מנשתי באדם מאושר ממני.

הצדקה יומדנית כל כך תובעת אחר הכל חסבר כלשהו. תשוקתי על האושר נולדה באותו יום עובד בבילין, בו ניסיתי להתא-בר, אז זמן מה לאחר מכן, זו תיחתי לי מעין התנגדות פתאומית, ומאז לא חלתי לאהוב את החיים ללא תנאי.

לרוב חאנשים, לעתים, יש נישת מאד בל-לחיות כסולן, כאיש העולם. מהר ניסא, עלול הישרו להיקרא כמנענע אין מופי של מהירות, משתאות ומפנסים נוצצים. כאן היה לו כוח וכדונו המנומנאלי לרועץ, שכן ברנע מסויים מתחילים כל אלה לששם, אך, כאמור, לא זה העיקר. מאידך ניסא — סיפורו המעצב לעצמם של אגן צעיר, בלתי מוכר, באישו דרכו, לעתים על פי הרעב, בחדר עולם בסארים, בודד ועוזב, אך גם זה לא העיקר. סלנו לו קורעים כי היתה זו רק תקופה מעבר וכי סוף התחילה ויהי לבוא.

אם ננסה להנחית לאלה — רכאוות ומשברים מכאן, העליות והנאות מכאן — אפשר לנסות להגיע אל עיקר הלחץ של הספר: יחסי היסודי של רובינשטיין אל ה-חיים, מעל ומעבר להצלחות וכשלונות, אהבת החיים ה-עזה שלו, הקשורת גם בהכרת ערך עצמו כראשית דרכו, ושני הרובים קשורים ללא הפסק.

הספר מתחיל לארבעה חלקים, המהחלקים כל אחד לעשרות פרקים. החלק הראשון מספר על ילדותו כבולין (הוא נולד למשפחה יהודית בלודז' ב-1886), ושני נקרא „אני נולד בבילין“, ושלישי — „שחור הארץ ביותר“ — נקרא „ברדי“, ובו מספר בעיקר על נעוריו בסארים, וה-אחרון — „אגליה ומלחמת העולם הראשונה“.

כבר במלים הראשונות של ספרו מתחיל רובינשטיין ומצדדי רב שואלי גם ממנו ניתן להבין את עצם יחסו לחיים, וכן גם את יחסו אל בית חורו, שחיה קרד למדי, וכן את עויבתו המוקדמת את בית הוריו ויצאיותו לעצ-מאות בגיל דף ממש, וכך הוא מותח ומספר:

אני תיב את חיי לדורח סלומיאה. חיייתי חשביני ונולדתי שמונה שנים לאחר קור-מי; חודל רגז בי כלל וכלל, וכולא ה-חבורה המושכנת של דודא סלומיאה מאיר, לא תיחנה כלל מתרחשת הוטעתי ב-עמק חבטא דוזה.

כשהנחתי שנתגלו ביל צעיר מאד, היחתי ילד פלא — כל אלה ידורים ידורים (בספר אין מובא צילום מאמר על הופעתו המוקדמת הראשונה כעוזב העברי, „עולם קטן“ — משנת 1902 — שהופיע בבילין). מה שפחות ידע — Arthur Rubinstein — My Young Days, ed. Klump, New York, 1972.

העולם לתוכו אני נולדים הוא בלתי-מו-בן, בלתי אפשרי, בלתי תגיוני, אבסורדי ומ-סורק, ובו שאלת אתה תניצבת למנוח תסרת מענה: מי או מה יצר אותך, ולאיה צורף אשר לי, אני אוהב את החיים כטוב ובער וללא תנאי, כיוון שזוהו בעיני אורה חתים חיתודי חאפשרי, זה מזכיר לי את המעשה המקסימל בקיסר שאצטננו יעץ לו ללבוש את כותנתו של אדם מאושר, לאחר חו-שנים ממושכים נמצא לבסוף אדם כזה — איכר המצחיר כי הוא מאושר לחלוטין, אך... אין לו כותנת!

חוקר אני מלחעמיר פנים כאילו נחנתי במבנה או באומץ יוצאי דופן, או בכוח, לי-חייך אל מול המצוקה. לחיסך, כמו כל אדם אני נולד לא פעם קורבן למשברים של דכאון, להתפרצויות ועם וקוצר דוה, בה-ל אחד — שאלי משהאל אלתה ודואת אל-חם רק כנידור למצב הזהותלחבות.

החיים יכולים למנוע מאיתנו חירות, בוי-אות, עושר, ידידים, משפחה, הצלחה, אין הם יכולים לנוול מאיתנו לא את המתחשת ולא את חרמיון, ותמיד ינייתנו לנו האהבת המוסיקה, האמנות, הפחדים והשפדים מי-כלי לחומד את העניין חלוצה בכל דבר, חדבר עשוי להייראות סאראקוסקאל, ש-אחת חחיים המפוכחת שלי נולדה באמת כבדליו באותו יום מסויים, האומלל ביותר בחיי עם את — זו האמת לאמתה.

בעת אחת, אליה תוא מתיחם לעתים דוחקת, אך אז הוא עושה זאת בהתירות ובנישה בריאה ביקור, הוא בעיני יתדוה ויחמו אליה, כידוע, רובינשטיין הוא אילו מאי בכל דמית ושסיה ואיש המעבר עד לקיצונית (שלו 1967 התבטא בדאיון עיתונאי בגאדים כי לנכי חיי שלו) אסיה יכולה להיות קיימת או לא, אך אין הוא יכול להאמין לעצמו בלי מרגש). אך מעולם לא התכחש למצאו חור-די, ולחיים — הוא נאח, בו נושאר כבם עלב הנקלח ח-חמרי כמאובל, אך יחשו לו חילודת אל ישראל ווא-בריא מאד וללא תסביכים, נוגיז כאן כי תוא אחד מאי-נים ויחידים, אם לא ויחיד, ענוד-שלא לדורח על אמת נרמנית (ער במלחמת העולם הראשונה) ומקיים את דר-וידוע שהנרמנים נחורים בהמוניהם לשמוע אותה כל אימת שהיא מופיע בארצות תנוכלות עם ארצם — חללה בלנית, שחייך, למותר לומר כי נחקל לא אחת ולא שונים בהופעות של אנשימיות, והוא מוכיזר בסארי ללא נשי-רת אינה קשה, אך גם את ביקרתו על התרמית של ה-יחורים בולח את הוא מסתח, גם עבריו, אדם שיש לו דידור ובהם בגארים, ניו-יורק, לונדון, ספרד — מיתג ישראל, והכה להיות מעין מולדת, ויעץ על כך מספיק רובינשטיין השנה הענר, אצלו וכן חתיות רובינשטיין אולי ויומנית וחוקרנית, בין חתיות המפגנתות ח-מרביות, הומדת עתה על הפיר.

למים נביא כאן קטן מהון, ורונותיו, בו הוא מסא-בניחל לב מירבי על יחסו ליהודי ישראל:

ברנע מסויים חעלה אנטק את בעיותי, ח-אנשימיות בכלל ופולין-פארגא — נושא-שכח בשחיות בין היתורים, למי תשקפות חאישית חיתה חאנשימיות, מולדת ח-ביתות רבות.

כאשר אני רואה את חיתודים העש-יום חללו עם, שנותיחם ואת חתיותהם ב-מאבי, כיצד הם-מצויים לראוה את עש-את תכשיותם, את פרוותיהם, בחיתותם בכל מקום אל חשורה חראשונה, איך מ-

חיל להבין את רגונם של חאנשים, אמרת-ייד נוכדסלם ענה לי בקול דך:

— אתה שוכח, דומני, כי היהודים הללו שעליהם וירבת אינם מייצגים אלא מעיוס קטן, חביקות של אינה יכולת לחול על העם היהודי ככלל.

ייתכן כי תשינים תרבות שחייית בין סרו-סטטטיס דשנים ובין קאחולים נכבדים חשמיעו על שיסוי, מכל מקום, בהתחלתי, עניתי:

— בסדר, דוקטור, אך מה את רואים מ-איך? את חניסאות? את אותם תמוני בר-נשים מפוזרים מנודלי זקן וסאות, חתר-רים מתכל ומכולם, שאינם משתמשים ב-כשדוניתיהם ובשכלם אלא כדי לקנות ולמ-כוד בנדים ישנים ומשומשים? אין דבר ח-מגיוני יותר מאשר חשמיצים אותנו, את חיתו-מים תפולנים חמשיצים אותנו, את חיתו-רים תאחרים, חמשיצים ריבתנו בנושכי נשך ובנגבים. אני יודע חיסב כי, למרבה ת-שמחה, יש בתוכנו עליה בעלת תרבות גבו-הת ביותר, ואילו שאלוני תייתי כוחר בך, דוקטור, כשאניח ו אך עליה זו היא רק מ-עוט מבוסל ואין בה כדי לכסר על תרועם חורע של תשאר.

חוקטור תרצין ותעצב, לאחר דומית ענת לי בקול שקס מאד:

— ואני, דבר אינו מכאיב לי יותר מאשר לשמוע אותך מבטא רעת כת מסימית על-עמנו. יש לא מעט תשנות נכונות בדברך, אך חאם ניסית אי פעם לתררת בסיבות של כל אותן תופעות, אותן ביקרת בחריפות כח רבת?

נלצתי לחודות כי חייית מועד רק לתו-צאות.

— אם כך, אמר, עליך לחבטית לי כי תקרא בעיון את תססרים שאשלה לך, כא-שד תתוידם אלי, נמשוך בשחיתנו זו.

— אני סוקיד ספרים טובים, דוקטור, י-תם מכל דבר, אמרת, ואני מבטיחך לקרוא בהם רבו ורבו.

העולם לתוכו אני נולדים הוא בלתי-מו-בן, בלתי אפשרי, בלתי תגיוני, אבסורדי ומ-סורק, ובו שאלת אתה תניצבת למנוח תסרת מענה: מי או מה יצר אותך, ולאיה צורף אשר לי, אני אוהב את החיים כטוב ובער וללא תנאי, כיוון שזוהו בעיני אורה חתים חיתודי חאפשרי, זה מזכיר לי את המעשה המקסימל בקיסר שאצטננו יעץ לו ללבוש את כותנתו של אדם מאושר, לאחר חו-שנים ממושכים נמצא לבסוף אדם כזה — איכר המצחיר כי הוא מאושר לחלוטין, אך... אין לו כותנת!

חוקר אני מלחעמיר פנים כאילו נחנתי במבנה או באומץ יוצאי דופן, או בכוח, לי-חייך אל מול המצוקה. לחיסך, כמו כל אדם אני נולד לא פעם קורבן למשברים של דכאון, להתפרצויות ועם וקוצר דוה, בה-ל אחד — שאלי משהאל אלתה ודואת אל-חם רק כנידור למצב הזהותלחבות.

החיים יכולים למנוע מאיתנו חירות, בוי-אות, עושר, ידידים, משפחה, הצלחה, אין הם יכולים לנוול מאיתנו לא את המתחשת ולא את חרמיון, ותמיד ינייתנו לנו האהבת המוסיקה, האמנות, הפחדים והשפדים מי-כלי לחומד את העניין חלוצה בכל דבר, חדבר עשוי להייראות סאראקוסקאל, ש-אחת חחיים המפוכחת שלי נולדה באמת כבדליו באותו יום מסויים, האומלל ביותר בחיי עם את — זו האמת לאמתה.

בעת אחת, אליה תוא מתיחם לעתים דוחקת, אך אז הוא עושה זאת בהתירות ובנישה בריאה ביקור, הוא בעיני יתדוה ויחמו אליה, כידוע, רובינשטיין הוא אילו מאי בכל דמית ושסיה ואיש המעבר עד לקיצונית (שלו 1967 התבטא בדאיון עיתונאי בגאדים כי לנכי חיי שלו) אסיה יכולה להיות קיימת או לא, אך אין הוא יכול להאמין לעצמו בלי מרגש). אך מעולם לא התכחש למצאו חור-די, ולחיים — הוא נאח, בו נושאר כבם עלב הנקלח ח-חמרי כמאובל, אך יחשו לו חילודת אל ישראל ווא-בריא מאד וללא תסביכים, נוגיז כאן כי תוא אחד מאי-נים ויחידים, אם לא ויחיד, ענוד-שלא לדורח על אמת נרמנית (ער במלחמת העולם הראשונה) ומקיים את דר-וידוע שהנרמנים נחורים בהמוניהם לשמוע אותה כל אימת שהיא מופיע בארצות תנוכלות עם ארצם — חללה בלנית, שחייך, למותר לומר כי נחקל לא אחת ולא שונים בהופעות של אנשימיות, והוא מוכיזר בסארי ללא נשי-רת אינה קשה, אך גם את ביקרתו על התרמית של ה-יחורים בולח את הוא מסתח, גם עבריו, אדם שיש לו דידור ובהם בגארים, ניו-יורק, לונדון, ספרד — מיתג ישראל, והכה להיות מעין מולדת, ויעץ על כך מספיק רובינשטיין השנה הענר, אצלו וכן חתיות רובינשטיין אולי ויומנית וחוקרנית, בין חתיות המפגנתות ח-מרביות, הומדת עתה על הפיר.

למים נביא כאן קטן מהון, ורונותיו, בו הוא מסא-בניחל לב מירבי על יחסו ליהודי ישראל:

ברנע מסויים חעלה אנטק את בעיותי, ח-אנשימיות בכלל ופולין-פארגא — נושא-שכח בשחיות בין היתורים, למי תשקפות חאישית חיתה חאנשימיות, מולדת ח-ביתות רבות.

כאשר אני רואה את חיתודים העש-יום חללו עם, שנותיחם ואת חתיותהם ב-מאבי, כיצד הם-מצויים לראוה את עש-את תכשיותם, את פרוותיהם, בחיתותם בכל מקום אל חשורה חראשונה, איך מ-

ההתייבבות היהודית

(סוף מערכה 13)

עבודה עברית, דבר זה מביא אף לתגובות נועפות של יחידים רבים, המבקשים לסייע ומבקשים לא לחיות להם. הרגישו המהגרים בכוח מהבטחה יפה בדרישה של ברברה בלוסנל מניו-יורק מאשר, אם אנתנו לא נלך, מי ילך? אין מי שיצעה זאת במקומנו, או לאו דווקא מניו-יורק, שחיה בארץ כי שעתו וכבר נרשם כתובס ארצי, נאמר לו שעתולים לניסיון לחזלי, הוא חדה שדבר יסודי אחת, אך הוא נסע בכל זאת בריסניה כבר עלה ניום המפנים מי שלוש על זה של סנז 1967. נגינים יהודיים ים כמו מייקל סאקד וצדי בית הגבוהים סידלר מבייכים לחקוק נמוכיה את ז על יחסה לישראל: „שילונות ביי-או שהמסבר בבורה ותיכון מחוזה י לרכוש את ידירות הערבים ב-י“ יראא לישראל, אגודה ישר-י צאה ב-25 באוקטובר בקריאה יילה לנען ישראל, להרפות י את חורבן החקקה על עשרה ייסיי, ב-26 באוקטובר מנה למד חתוך הביים חורש ממו יום ובסודיה על כנה לקבל ים כהמגת אלסים בחורבים נגליה תרומות הרם, יישראל י לקח, אוכסנו בחיילים על מנה בבוא תעז אליו, ביתר אי-יטה עדים אנו להתחנאות יחודי.

זו דוא תגובת יחודי בריחה יתח קולגיסקי ויבנייה כניי בגיון ודוע המרכזי-ביוסטיס במוסקבה בדורשם יום לצה"ל, מברקים לבטיא-גאשלה נשלחו עיי קבוצות ינגראד, רינה וטביליסי, ה-י לטוח במספדים נגר יד-ארים במלחמת אלכסנדר סלר-צבר לכית תולים להולי נשח את חודותיה במלחמה אלה י אתה עם המנוח אלה עם דרישה י יהודים במחבקה לתרוע עם למען י אק, שנוגות כמבו נפוליון, אנו עדים לעליה מוצבת מבריקים כאשר הסובייטים נתנו ארבעת אלפים מאהלים שירות, ציאה חודש אוקטובר שיומנה הגיע הרב סיה דוה, ב-2 באוקטובר, חלוצי את חודותיה ח-עמוקא עש ישראל בחיכא עשרה ספרי חתון משם.

ערך שרם הגיעה חת לראשית ילום ב-נושא ניום חתם ויחודי לידתו של ישראל במשבר הנוכחי, אין לנו צדדן ביהודים חספסיים על קבוצות שוליות כמו חספסל ח-והנוגים, ביותר, אלה אשר ברגע שחורו-לחם לחתיצב לתחרות תופסים את חמקו-מות הראשונות בכל שטח אפשרי — במדע, באמנות ובכלכלה, שונאים אותם על שאלום מוכנים להיטמע בין האומות בחזון חם

היום על מסיבותם למשפחתם, על צלילות דעתם, על נדיבותם. כל התכונות האלו-ני-ניוח הללו אינן מתקבלות על רעתו של ח-אנטישמי האמיתי.

נולדסלם חייך.

— דוקטור, שאלתי אותך, האיןך חושב כי מאחורי כל זה מסתתרות קנאה עמוקה? — ודאי, ענה לי חקנאח היא כמו רעל לרוע, והיא עלולה לחובל אף אל חשפע ולא רק אל עול דוויבה.

עלי לחודות כי אני אסיר חודה על שנו-דני בתיים בשנות חשבעים הללו נהן נכתב סדרי, ועל שניתן לי לראות בנש של תקומת מדינת ישראל, אבי, כמו שזכור לי, דיבר וח-לם על שיבת עמנו לירושלים, דומני כי ח-בתנה מסויים, ועמוק עמוק כלבי, אני מייצג אותו בשעת תפארת זאת.

עם שובם אל מולדתם העתיקה לאחר אלמנים שנות נלות, מואים חיהודים לעו-לם לא אומיים תאמיני, בפרוח מרנע מאח-תם חסכו מדבר לאדך יסח ומדינה, חם פית-חו תעשיות, יגדו מרכזי מדע, חפיצו את תאמנויות חיסות, הם חזורים עברית צלו-לת, משותדות מן החספסל חזמורית של ענת חיהודים בחו"ל, חם תוכניה את או-מץ כלם חכלתי-כנען ואת אוסונתם באנשי צבא כלתמם בחלוצה כנען אויב חעולת עליהם אלף מומים במספרו, אכן, חיהודים חכנועים של חיוסו חסכו לחיות לוחמים ללא חת.

טלוויזיה לימודית

יום ג' — 27.11	יום ר' — 23.11
08.40 תורת המשפט י' — חידור סנד	08.40 מרטוס י' — איור
09.05 חשבון י' — חפיכה תורית	09.05 חשבון י' — כינר
09.25 אנגלית ח' — 10.00 אנגלית ט'	09.05 גיאומטריה י' — חיסון
10.20 אנגלית י' — 10.45 גני ילדים — חת	10.05 אנגלית י' — חיסון
11.05 גילית חיים — 11.25 גיאומטריה ט' — חקירת משולשים יחסים	10.20 אנגלית י' — חיסון
11.25 אנגלית י' — 12.00 אנגלית ט' — פלח סאס	11.25 דני וגיל בפסע בל-חי רגיל (אשנת) — יריחת לידנציה
13.20 אנגלית י' — 13.40 אנגלית ט' — חפיכה	12.00 דני וגיל בפסע בל-חי רגיל
13.40 אנגלית ח' — 13.60 אנגלית ט' — חפיכה	14.00 ספרי פסדות — בל
13.60 אנגלית ט' — 14.00 אנגלית ח' — חפיכה	14.20 חרבה תרץ — ארץ
14.00 אנגלית ט' — 14.40 אנגלית ח' — חפיכה	14.40 באלה אנתנו — האם
14.40 אנגלית ח' — 15.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.00 סבילונת י' — חפיכה
15.00 אנגלית ט' — 15.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.05 גיאומטריה ט' — חפיכה
15.20 אנגלית ח' — 15.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.05 חקירת משולשים חום
15.40 אנגלית ט' — 16.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.25 אנגלית ט' — חפיכה
16.00 אנגלית ח' — 16.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
16.20 אנגלית ט' — 16.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
16.40 אנגלית ח' — 17.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
17.00 אנגלית ט' — 17.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
17.20 אנגלית ח' — 17.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
17.40 אנגלית ט' — 18.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
18.00 אנגלית ח' — 18.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
18.20 אנגלית ט' — 18.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
18.40 אנגלית ח' — 19.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
19.00 אנגלית ט' — 19.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
19.20 אנגלית ח' — 19.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
19.40 אנגלית ט' — 20.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
20.00 אנגלית ח' — 20.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
20.20 אנגלית ט' — 20.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
20.40 אנגלית ח' — 21.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
21.00 אנגלית ט' — 21.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
21.20 אנגלית ח' — 21.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
21.40 אנגלית ט' — 22.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
22.00 אנגלית ח' — 22.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
22.20 אנגלית ט' — 22.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
22.40 אנגלית ח' — 23.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
23.00 אנגלית ט' — 23.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
23.20 אנגלית ח' — 23.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
23.40 אנגלית ט' — 24.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
24.00 אנגלית ח' — 24.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
24.20 אנגלית ט' — 24.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
24.40 אנגלית ח' — 25.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
25.00 אנגלית ט' — 25.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
25.20 אנגלית ח' — 25.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
25.40 אנגלית ט' — 26.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
26.00 אנגלית ח' — 26.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
26.20 אנגלית ט' — 26.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
26.40 אנגלית ח' — 27.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
27.00 אנגלית ט' — 27.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
27.20 אנגלית ח' — 27.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
27.40 אנגלית ט' — 28.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
28.00 אנגלית ח' — 28.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
28.20 אנגלית ט' — 28.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
28.40 אנגלית ח' — 29.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
29.00 אנגלית ט' — 29.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
29.20 אנגלית ח' — 29.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
29.40 אנגלית ט' — 30.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
30.00 אנגלית ח' — 30.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
30.20 אנגלית ט' — 30.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
30.40 אנגלית ח' — 31.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
31.00 אנגלית ט' — 31.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
31.20 אנגלית ח' — 31.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
31.40 אנגלית ט' — 32.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
32.00 אנגלית ח' — 32.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
32.20 אנגלית ט' — 32.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
32.40 אנגלית ח' — 33.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
33.00 אנגלית ט' — 33.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
33.20 אנגלית ח' — 33.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
33.40 אנגלית ט' — 34.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
34.00 אנגלית ח' — 34.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
34.20 אנגלית ט' — 34.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
34.40 אנגלית ח' — 35.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
35.00 אנגלית ט' — 35.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
35.20 אנגלית ח' — 35.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
35.40 אנגלית ט' — 36.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
36.00 אנגלית ח' — 36.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
36.20 אנגלית ט' — 36.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
36.40 אנגלית ח' — 37.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
37.00 אנגלית ט' — 37.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
37.20 אנגלית ח' — 37.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
37.40 אנגלית ט' — 38.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
38.00 אנגלית ח' — 38.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
38.20 אנגלית ט' — 38.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
38.40 אנגלית ח' — 39.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
39.00 אנגלית ט' — 39.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
39.20 אנגלית ח' — 39.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
39.40 אנגלית ט' — 40.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
40.00 אנגלית ח' — 40.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
40.20 אנגלית ט' — 40.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
40.40 אנגלית ח' — 41.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
41.00 אנגלית ט' — 41.20 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
41.20 אנגלית ח' — 41.40 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
41.40 אנגלית ט' — 42.00 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
42.00 אנגלית ח' — 42.20 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
42.20 אנגלית ט' — 42.40 אנגלית ח' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
42.40 אנגלית ח' — 43.00 אנגלית ט' — חפיכה	15.40 אנגלית ט' — חפיכה
43.00 אנגלית ט' — 43.20 אנגלית ח' — חפיכה	1